

1. Увод

Феминизам је сложен феномен. У њему постоје многобројни мисаони правци, понекад и међусобно супротстављени. По једном току феминистичке мисли – развијеном на Западу 70-их година XX века – искључиви циљ феминизма је професионални успех жена. Том циљу жене треба све да подреде, па и своју сексуалност. Да би професионално успеле жене треба да се понашају борбено и кочоперно као мушкараци, а да потискују своју сексуалност.

2. Раст „развратничке културе”

Успешна пословна жена и данас је идеал феминисткиња, али је напуштен асексуални приступ. Данас се, штавише, разметање сексепилом сматра демонстрацијом женске моћи и стога пожељни начин понашања. Аријел Леви (Ariel Levy) луцидно уочава да данашње феминисткиње не гледају са симпатијом на асексуалност неких ранијих феминисткиња, већ да величају разврат. У књизи „Женске шовинистичке свиње: жене и раст развратничке културе” („Female Chauvinist Pigs: Women and the Rise of Raunch Culture”, 2005) она с правом примећује да је данашњи феминизам покретачка сила „женске развратничке културе” („women’s raunch culture”).

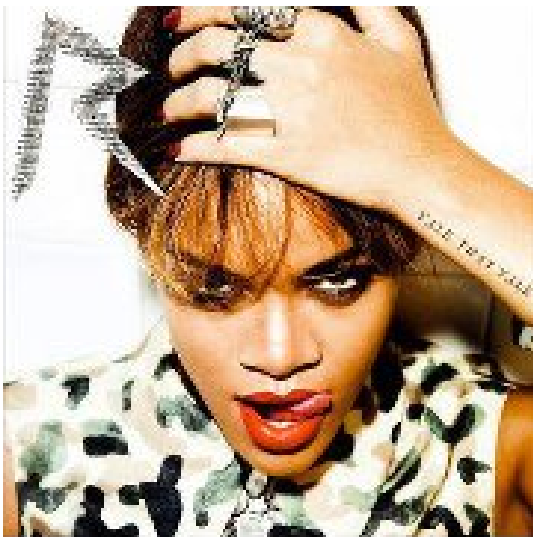
„Женска развратничка култура” се јавља у друштвима у којима жене уживају завидан ниво финансијске самосталности. Жене које имају новаца имају тенденцију да често мењају сексуалне партнере. Њихови критеријуми за оног „правог” обично су толико високи да га ретко проналазе. Трагајући за недостижним „принцом из бајки” оне се упуштају у развратнички живот. Међу економски самосталним женама често је упуштање у мушки стриптиз и друге облике разврата.

Популарна култура која надахњује те „женске шовинистичке свиње” („female chauvinist pigs”) јесте разнолика. Анализирајмо најпре поп музику.

3. Мадона

Када је 1992. године Мадона објавила албум „Еротика” („Erotica”), насловна песма се одмах нашла на другом месту америчке топ-листе. Био је то преседан у историји музике и топ-листа. Спот који је пратио овај сингл представио је Мадону као „кучку”, а све је било накрцано кадровима у којима се смењује гола Мадона, садомазохистичке сцене и фотографије из књиге „Секс” („Sex”). Спот „Еротика” емитован је на MTV-ју само три пута, а онда је уследила забрана. Али он је био свакодневно на понуди наших канала.

4. Ријана и Бритни

Од Мадониног спота „Еротика” кокетирање са еротиком, па чак и порнографијом, није никакав табу, тако да госпођа Чиконе не би имала проблема да ове године репризира сличан спот. Данашње перјанице женског попа својим експлицитним текстовима на неки начин „постварују” жене: представљају их искључивао као „месо”. Савремена MTV продукција је еротизована, а одговорност за то не носе мушки извођачи, него најпознатије женске поп звезде (Ријана, Лили Ален, Бритни Спирс, Шакира). Ријана пева: „Можеш ли га дигнути? Јеси ли довољно велики?” Некадашња тинејџерска поп-атракција Бритни Спирс нема више додирних тачака са својом пубертетском чедношћу из спота „Oops, I Did It Again”. Она у свом споту „3” пева о групном сексу: „1, 2, 3, не само ја и ти, ухваћена сам у средини”.

„Женска развратничка култура”

Пише: Владислав Ђорђевић
субота, 21 јул 2012 18:06

Дошло је до инверзије полних улога. Мушки извођачи су нежни, крхки, несигурни, али паметни момци („REM”, „Radiohead”), а женске певачице експлицитно износе сексуалне прохтеве. То је логична последица феминистичког залагања за изменом „родних улога”.

5. Лејди Гага

Лејди Гага, највећа поп атракција данашњице, тај статус је обезбедила спотовима и песмама у којима је све накрцано експлицитним изразима који су блиски порнографији. Њен хит „Love Game” садржи следећи стих: „Желим зајахати твоју палицу”. Нове женске поп звезде пропaгирају „женске развратничке културе”. Но, то не би било могуће без одобравања и подстицаја феминистичког „трећег таласа”.

6. Бијонсе и Шакира

Недавно је свет прославио стогодишњицу Осмог марта (8. март 1910 – 8. март 2010). Који је домет феминизма најјасније се види у поп музици. MTV свакодневно пушта спотове у којим се певачице нуде као роба. Бијонсе је у кавезу, као и Шакира. И њихове колегинице из прве лиге светског попа снимају спотове у којима су везане ланцима или играју на шипки.

У спотовима се певачице појављују у кавезима, обучене као животиње или као проститутке, а већина њихових песама говори о сексуалним прохтевима. Готово свака песма има еротске, па и порнографске елементе. Дошло је до екстремне сексуализације поп музике што је логична последица феминистичког захтева за „еманципацијом”.

7. Српска поп сцена

Српска поп сцена није различита од оне у САД. Српска поп сцена, поготово турбо фолк, представља домаћу верзију „женске развратничке културе”. Српска комерцијална музичка сцена сексуализована је по аналогији са оном на MTV-ју.

8. Популарна женска литература

Не могу се само поп певачице оптужити за распиривање „женске развратничке културе”. Телевизијске серије, филмови, позоришне представе и литература такође пропагирају „женску развратничку културу”. Нека дела „литературу за младе жене” („chik lit”) отворено пропагирају проституисање. „Грабљивица” (2007), „Гола истина” (2008) и „Спонзоруше” (2008) само су нека дела тог „проститутског” жанра.

За експлозију „женске развратничке културе” нису криве само фриволне певачице и књижевно претенциозне проститутке, већ и списатељице популарне психологије. Многа дела тог жанра пропагирају „женску развратничку културу”. „Зашто мушкарци воле кучке” (2007), „Витка кучка” (2008), „Водич ’добрим’ девојкама за секс ’лоших’ девојака” (2008) и „Зашто се мушкарци жене кучкама” (2010) само су нека дела тог „кучкиног” жанра. Важно је приметити да су сви писци тих „кучних” приручника жене.

9. „Сексу наклонени феминизам”

У феминистичкој мисли „другог таласа” (грубо говорећи од 70-их до 90-их година XX века) постојао је тренд извесног аскетизма. Неке феминисткиње тог таласа женама су препоручивале потискивање сексуалности да би могле бити успешне пословене жене. Потискивање сексуалности се препоручивало и због тога да „непријатељу” не би давале повод да их „искористи”. Жене су упозораване од „постваривања” – могућности да их мушкарци доживљавају само као „сексуалне објекте”. У феминизму „другог таласа” развио се јак дискурс против порнографије и „злоупотребе жена у рекламама”.

„Женска развратничка култура“

Пише: Владислав Ђорђевић
субота, 21 јул 2012 18:06

„Женска развратничка култура“ (The Female Prostitute Culture) is a book by Vladislav Djordjević, published in 2012. It is a collection of essays and a novel that explores the history and culture of prostitution in the Balkans, particularly in the region of the former Yugoslavia. The book is written in a style that is both scholarly and accessible, and it is considered a significant contribution to the study of the subject. The title of the book is „Женска развратничка култура“ (The Female Prostitute Culture).

[Српска културна заједница](#)